

Meget i de sidste Aar om Aanden i Armeen; Nogle have sagt, at den var fortrinlig, og Andre, at den var daarlig. Jeg troer, at Aanden i Armeen er meget bedre, end den har været for endeel Aar tilbage, men jeg troer dog ogsaa, at den lader en heel Deel tilbage at ønske, og jeg er navnlig kommen til dette Resultat ved at overveie, hvad jeg har hørt her i Salen ved Behandlingen af Sagen angaaende Afskaffelsen af Krumslutningsstraffen. Der blev ved denne Veiighed af Krigsministeren saavel som af det militaire Medlem fra Eyen (Magnus) fremhævet, at det ikke kunde gaae an at afflasse Krumslutningen, medmindre man fik en anden arbitrar Straf istedet, en Straf, der kunde hurtigt erqveres. Deraf fremgaaer, synes mig, at Aanden i Armeen vistnok maa siges at lade en heel Deel tilbage at ønske. Men jeg troer, at ogsaa i en anden Henseende vil Præsteres Nærværelse i Armeen være høist ønskelig. Det er mig fuldkommen bekjendt, at mange Soldater gik med i sidste Krig med den højeste Belysning, idet de vare i største Samvittighedstviwl, om hvorvidt de kunde gaae med, om de kunde gaae hen og dræbe et Menneske, de aldrig før havde seet og aldrig havt noget Udestaaende med; og jeg veed ogsaa nok, hvad Nytte Armeen havde af enkelte af disse Subjecter, som gik med disse Tvivl i Hjertet. Jeg veed ogsaa mange Soldater, som efterløde sig Kone og Børn hjemme, og som ogsaa med høist bekymret Hjerte gik med til Armeen, som bestandig tænkte paa deres Familier og vidste, at, dersom de faldt i Slaget, stode deres Efterladte uden Forsørgelse. Ogsaa for deres Skyld ønskede jeg gjerne Præsterne med til Armeen. Der var et Sted, hvor de rigtigt kunne virke, trøstende, raadernde, oplysende og veiledende. Der vilde deres Indflydelse have den allerstørste Vægt, og der trænger Menneskeheden langt mere til Præstens Nærværelse, end den trænger til, at Præsterne skulle blive gaende hjemme, naar den øvrige Befolkning gaaer ud for at stride for Fædrelandet. — Der er talt om, at det er Kirken — ikke Præsten, men Kirken — der har Ret til at fordrø, at Præsterne skulle være fritagne. Jeg kan ikke forstaae, hvad de

ærede Medlemmer mene med Kirken, naar de komme med saadanne Udtalelser. Jeg kan ikke være entig med dem, som multigtvis maatte antage, at ved Kirken forstaaes Geistligheden eller dog først og fremmest Geistligheden. Nei! Ved Kirken forstaaer jeg Alle, som ere døbte, som hivaane den offentlige Gudstjeneste, ja jeg forstaaer ved Kirken Alle, som ere døbte og ikke offentlig have frasagt sig deres Daabspagt eller deres Forbindelse med Kirken. Skulde de regnes med, og vil man spørge dem om deres Mening, saa vil man ikke komme til det Resultat, som de ærede Medlemmer, der have stillet Vædringsforslaget, ere komne til. Man beraaber sig paa den høitidelige Indvielse, som Præsten faaer; men hvor kan man paavise Noget enten i Kirkens Være eller i det nye Testamente som Beviis paa, at Ordinationen gjør Adskillelse mellem Værd og Væg. Jeg troer at turde paastaae, indtil jeg bliver bedre oplyst, at der ikke forekommer nogen saadan Adskillelse mellem Værd og Væg. Jeg tør henvise til, hvad en af Herrens første Tjenerer sagde, da man vilde vise ham mere end almindelig Opmærksomhed: han var selv et Menneske, lige Vilkaar undergivet med de andre; og saaledes maae vi netop ønske Præsterne stillede, at de blive christne Mennesker, samme Vilkaar undergivne som deres Medborgere. Ordinationen er ikke et Sacrament i den danske Følketskirke, den har omtrent samme Betydning som Confirmationen, det, som gjør os til Christne, til et helligt Følk, forsaavidt vi stræbe at leve derefter, at leve i Samfund med Vorherre, det er den christne Daab, men ikke Ordinationen. Jeg kan ikke forstaae Andet, end at de Mænd, som ville opstille en Adskillelse mellem Præster og Menighed, arbejde i den katholske Kirkes Tjeneste. Det er et katholsk Begreb, forekommer det mig, at ville opstille en Skillevæg mellem Præster og Menighed, og der er desværre Symptomer eller tydelige Tegns nok tilstede til, at vi drages nærmere og nærmere hen til den katholske Kirke, men jeg vil ikke være med til at arbejde for dette Formaal og som Følge deraf heller ikke stemme for det foreliggende Lovforslag.